

Til § 21.

Det samme gælder § 21, hvis Fremkomst er foranlediget af Iagttagelser, det i forrige Rigsdagssamling nedsatte Udvalg har haft Anledning til at gøre, særlig i Sønderjylland, hvor Skove kan være delt i ganske smalle, meget lange Strimler, hvis uensartede Drift, for ikke at sige Misrøgt, paa en meget beklagelig Maade har forringet disse „Bønderskove“ til stort Tab for Ejerne selv og til Skade for hele Landsdelen. I Analogi med Digelag og Pumpelag og i alt væsentlig med ligeartede Regler har man foreslaaet aabnet Adgang til Oprettelse af Skovlag til Drift af saadanne Skove.

Til § 22.

De stedlige Tilsynsførende er ikke, som i det oprindelige Forslags § 20 anført, efter dette Forslag underordnet Skovbrugsdirektøren.

Efter den i § 23 foreslaaede Ændring af Skovnævnets Sammensætning har man ment, at Instruksen for Skovtilsynet kan udarbejdes af Nævnet.

Til § 23.

Under Forhandlingerne i Folketinget under Rigsdagssamlingen 1933—34 og i det af Tinget nedsatte, ovenfor flere Gange omtalte Udvalg har der hævet sig Røster for en mere alsidig Sammensætning af Skovnævnet (det tidligere Forslags § 21). For at imødekomme disse Ønsker er Udvalget udvidet med Repræsentanter for Klitvæsenet og det danske Hedeselskab. Da Skovnævnet ikke blot skal beskæftige sig med Spørgsmaal af teknisk Art, men ogsaa med privat-økonomiske og retlige Forhold, f. Eks. Vedtægter for Skovlag, Instrukser for Skovtilsyn m. v., og da det tillige vilde være lidet heldigt, om Landbrugsministeriet, paa hvis Ansvar i sidste Instans Skovtilsynets og Skovnævnets Virksomhed udøves, ikke var repræsenteret i Nævnet,

har man foreslaaet en retskyndig Repræsentant for Landbrugsministeriet optaget i Nævnet, hvilket naturligt da vil blive en af Ministeriets juridiske Tjenestemænd.

De nærmere Regler for Nævnets Forretningsgang vil det være rettest at overlade Landbrugsministeren at fastsætte.

Til § 24.

Der er tilføjet en Frist for Paaanke af Skovtilsynets Afgørelser til Skovnævnet.

I Lensafløsningslovens § 5 er forskellige Spørgsmaal vedrørende Skovene paa de afløste Majorater overladt til et skovkyndigt Nævn, der skal nedsættes i hvert enkelt Tilfælde. Det maa foretrækkes, at dette Skøn fremtidig udøves af Skovnævnet, hvori alle Skovinteresser er repræsenteret.

Til §§ 25—34.

I Overensstemmelse med det foran til § 11 bemærkede er Bestemmelserne i Afsnit C modificeret fra en almindelig Fredskovskonstatering til en særlig af vedkommende Skovejer begært Undersøgelse af Fredskovspligt og Grænser. Naar man ikke er gaaet videre med Forenklingen af de i Afsnit C foreslaaede Bestemmelser, skyldes det de tvivlsomme Spørgsmaal, der kan opstaa ved Fastsættelse af *Grænserne mellem Fredskove*.

I § 30 har man af matrikulære Hensyn, navnlig Vanskelighederne ved Skovgrænsers Overførelse paa Matrikulkortene, ikke ment at kunne imødekomme Ønsker om at tillægge Forstkandidaters Opmaalinger Retsgyldighed, hvorhos der er foretaget enkelte redaktionelle Ændringer.

I § 34 er i Tilfælde, hvor Fredskovspligt utvivlsomt ikke foreligger, foreslaaet en simplere Fremgangsmaade.

Til § 35.

Denne Bestemmelse fandtes ikke i det tidligere Forslag.